

Forfatter: ?

Titel: Aften-Tanker, i anledning af den for nogle bedrøvelige; men for begge Riger glædelige Syttende Januarii 1772. af den som Altid bær sit Aag.

Citation: ?: "Aften-Tanker, i anledning af den for nogle bedrøvelige; men for begge Riger glædelige Syttende Januarii 1772. af den som Altid bær sit Aag.", i ?: *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 4*, J.R. Thiele, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_004-shoot-workid2_004_014.pdf (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 4

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

1

Aften-Tanker,

i anledning

af den for nogle bedrøvelige; men for begge Riger glædelige

Syttende Januarii 1772.

Af den som

✕ Altid bær sit Aag

✕ Kiøbenhavn, 1772.

✕ Trykt og findes tilkiøbs hos Joh. Rud. Thiele, boende i store Helliggeiststrædet.

2

3

✕ Konge og Regent ey uden Hielp kan være. Der mange store Ting af Ham forrettes maae. Han ikke er i Stand Selv Byrden eene bære;

✕ Han Tienere da tar, som Ham til Haande gaee.

✕ Om og en Konge Han en Argus var, dog ikke Han sige kunde sig at have Øyne nok,

✕ Der mange Ting bør sees, det kan sig jo ey skikke Selv at udrette Alt blant Riges store Flok.

✕ Det som Han ikke veed, ey heller faaer at vide, Det Han ey rette kan, hvor galt det end og er, Derfor ofte maae Uskyldige dog lide:

✕ Skiønt Kongen altid har hver Undersaat saa kær.

✕ En Konge, siger jeg, behøver mange Hænder,

✕ Han mange Gierninger har at fuldføre her:

✕ Kort sagt maae have Hielp, sligt Himlen Ham tilkiender: Det kommer derpaa an, de handler som de bør.—

4

✕ 4 Sligt gammel Tøy er vel ey værd i Pen at sette;

✕ Men kiære tænk da kun det Aften-Tanker er;

✕ Der skrives meget nu, langt mindre Værd end dette. Nok er det Kongen er jo al Undsætning værd.

✕ Hvad Hielp? ey nogen spørg, Enhver det veed at sige: En Konge have maae, dem Ham kan give Raad: Raadgiver, Embeds-Mænd og andre fleer tillige, De alle tiene Ham i Raad ogsaa i Daad.—

✕ Et Raad behøves her; men hvermand hertil ikke Kan tiene; thi sligt Raad maa have god Forstand. Erfarne Mænd, der veed Alting i Orden skikke Hvad der fornødent er for hver Provintz og Land.

✕ De viide maae et Lands Beskaffenhed og Kræfter Hvad der er skadeligt ; hvad som til Nytte er, De deres eget Val med Landets sammen hæfter! De være Kongen troe. Ham elske have kiær.

✕ Et Rigets Raad derfor maae Kronens Tienre være Et Rigets Raad derhos Erfaring have maae; Rigs Raader

jo vel ey, en Konge her begierer De, som for Unge er; de Gamle Fortrin faae.

☒ Det Rigets Raad er got, om det og her er øvet; Af Lykkens Hiul, der nu er op nu atter ned; Om de veed got og ont, om de sligt haver prøvet, De dømmes altid best, de som selv noget veed.

5

☒ Et Rigets Raad maa da befries fra de Laster,

☒ Ufred Paastaaenhed opvakt ved Passion,

☒ Saa maa de Girrighed og langt bort fra sig kaste, Vort Rige var nu sat i stor confusion.—

☒ Siig Tvilling Rige! siig! hvordan er her tilgangen? Har Kongen nogle Aar haft Mænd at lide paa? Hvem siges være troe? den ey, som nu er fangen; Ey heller siges kan de for ham mon afgaae.

☒ Troe Mænd vor Tvilling Rig i nogle Aar har savnet:

☒ Raadgiverne de kun har seet paa Egennytt',

☒ Ondskab, som Venner de af Hiertet har omfavnet Saa Lykke, heelt fra os nu næsten var bortflytt.—

☒ Hvad Raad af Utroe kan vel for en Konge ventes?

☒ Naar som Raadgiveren ey er ret Kongens Ven ; Ueenig Sæd udsaaes, og Thronen selver hendes Ey andet end Uroe, Forstyrrelse, Elend.—

☒ Mon Rigets Raad ey bør vor Kongens Tiener være Men ach! elendigt jo! har man kun sagt vel saa? Om Struense, om Brandt, og andre saadan fleere? Hvad Troeskab har de viist, man saae ved Kongen staae.

☒ En Struense, et Skarn, og meer end et Uhyre, Dem Gud og Lykken selv en deylig Krone gav, Dem tiene burde han; men Skielmen selv vil styre; Dog lovet være Gud ! de sank i Afmagts Grav.

6

☒ 6

☒ Gud reddet Kongen ud fra Biørner og fra Løver. Gud gav Ham Styrke til at troe et ærligt Sind; En Juliana, Hun den store Dronning Kløver. Forrædens Magt, Hun dem her overvind.

☒ Ach! merkelige Dag! da Sytten vi mon skrive I Maaned Januar og Aar et Syv Syv To, Den Dag af Danske vil erindret vist nok blive, Saalænge Dansk er til; saalænge Gud er god.—

☒ Bedrøvelige Dag for dig du Lands Forræder, Ugudelige Siæl du stolte Struense,

☒ Du som det danske Folk vil under Fødder træde, Der er vist over dig raabt mange Ach, og Vee!

☒ Hvad hjælper nu at du dig Penge havde samlet; Med Uretfærdighed, du som misbrugt og har Din Konges Naade. Ach! Din Lykke er forfamlet, Retfærdighedens Gud og Konge dig ey spar,

☒ Vi alle eene vil med dig her ogsaa blive,

☒ Tænk aldrig dog ey i den onde Galenskab!

☒ Ney! Vi saalænge vi skal være her i Live,

☒ Vil tænke paa den Dag, dig Sorg, os Glæde gav.—

☒ Jer meste Sorg vel er at I ey kan jer hævne. O! om I havde Magt, man skulde da faae see, Hvor mange Siæle I til Døden vilde tegne,

☒ I begge Riger vist blev hørt Bedrøvelse.

7

☒ 7 Tag rette Sorrig an, som døden ikke bringer;

☒ Fortryd Jer Synd, fald ned for Naadens blide Stoel; Fly ind til Gud med Tillids lette Vinger,

☒ I Glæde hilset da skal naae af Naadens Soel.

⌘ Hver Siæl Jer ønsker sligt; men maaske I vil ikke:

⌘ I som troer ingen Gud, I siger maaske ney? Jeg tvivle paa at I til sligt vil Eder skikke,

⌘ Vel an! saa gaae da hver, sin egen Skiebnes Vey.

⌘ Her ingen sørger for I frelset monne vare.

⌘ Hver kierlig Undersaat nu glæder fryder sig, Vivat! Kong Christian vi alle nu frembæer, Lyksalig Dag, i Dag da vor Christian er frie.

⌘ Hver Undersaat i Dag af Glæde vist vil siunge Paa denne Dag, saa længe han er til Og det af Hiertens Grund, hver priiser nu vor Konge, Det som jeg her i nu, saa kort optegne vil:

8

⌘ 8 Du grov en Grav, du Struense,

⌘ Du eene dog var ey;

⌘ Du styrtet vores Vel her ønske see,

⌘ Det anderledes gik, du græder nu vi lee.

⌘ Gud styrtet dig, du gik din Vey Til Fængsel, Plage, Straf, hvor-siden, Vi glade lykkelig i Roe nu slider Tiden; Din Lige Men veed,

⌘ Ey ønsker det at see.

⌘ Vi Lovsang Herren siunge Med Hierte Mund og Tunge.

⌘ O! store Gud, dit Navn vær ævig æret!

⌘ For du det magte saa vor store Christia Blev bragt af Snaren, som Ham havde nær fortæret, Vor store Dronning, vi ey glemme kan;— Den store Juliane, af Gud udvalgte Siæl,

⌘ Der ønsker Kongens og vort Tvilling Rigers Vel.— Høyælsket Friderik vor Konges Broder kiær , Dit Navn skal agtes høyt af hver en Siæl især.—

⌘ O! naaderige milde Gud!

⌘ Styr og bevar vor Konge!

⌘ Før Hannem baade ind og ud!

⌘ Leg Viisdom paa Hans Tunge! Bind Trende Hierter fast!

⌘ Lad Eenighed regere!

⌘ Forstyrrere i Graven kast!

⌘ Du vor Beskiermer være!